

fremmet. Jeg kjender saa meget til det ærede Medlems Standpunkt, at jeg tror, at han har det alvorlige Ønske at komme til Forhandling, men hvorfor saa ikke tage Sagen i den bedste Mening, da det dog ligger saa nær at gjøre det? Altsaa, jeg hævder, at hvad enten man ser det fra et psykologisk eller fra et rent kommunalt Standpunkt, er det rigtigt at gjøre saa Mange som muligt interesserede i Kommunens Styrelse, og det er som sagt den Grundsaetning, som man paa mange Steder følger i det øvrige Land, at Ingen skal staa ligegyldig overfor Kommunen, men Enhver skal være enten givende eller modtagende. Det ærede Medlem har jo ikke engang Meget imod Formuebeskatning. Vi have jo her tidligere drøftet denne Sag, nemlig i 1872, og da var det samme Princip fremme om den produktive og ikke produktive Formue. Det er jo muligt, at man her kan komme til at gaa en Middelvei og sige, at vi ville fritage noget Mere end 1,000 Kr., eller at der kan være visse andre Ting, som man vil fritage, og naar der kun er god Villie til Overenskomst, kommer man uof overens om den Ting. Det forekommer mig rigtignok, at det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgtreds (Veth) gjorde sig skyldig i en grundig Misforstaaelse. Han er paa dette Punkt i en meget større Uoverensstemmelse med Lovforslaget end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Rimestad), thi jeg kan ikke forstaae rettere, end at hele hans Argumentation maatte føre til, at han i det Hele maatte være imod en Formuebeskatning. Det ærede Medlem sagde f. Ex., at Lovforslagets Bestemmelser vilde føre til, at man slet ikke anstaffede sig nogen Ting, som tog sig ud. Han nævuede f. Ex., at en driftig Gaardmand kunde være nødt til at anstaffe Redskaber, uagtet han mulig var forgjældet, og at derved vilde han blive nderligere beskaftet. Dette er en komplet Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, thi i det Dieblif Vedkommende gjør Gjæld for at anstaffe ordentlige Redskaber og for at sætte Gaarden i en ordentlig Drift, drages Gjælden paa Redskaberne osv. jo fra, og han kommer herved til at betale mere eller mindre Stat, end han gjorde iforveien. Naar han har maattet gjøre Gjæld for at staffe sig ordentlige Redskaber, en ordentlig Indretning af sit Hus og en ordentlig Drift af sin Eiendom eller for at bestrive Driftsomkostninger i det Hele, saa drages Gjælden jo fra. Det ærede Medlem gik ud fra, at en Pengepuger anstaffede ikke ordentlige Redskaber eller en ordentlig Besætning. Jeg maa nu forøvrigt tilstaa, at jeg tror, at den Slags Pengepugere

blive færre og færre, men enten en saadan Pengepuger nu har sine Penge liggende i en Kiste — hvad han ikke har, naar han er en forstandig Pengepuger — eller han har dem liggende i Papirer, saa bliver han dog beskattet af Pengene, selv om Redskaberne ere nok saa simple. Man skal nok finde dem, ja man vil maaste endog med særlig Omhu undersøge hans Formue, thi jeg har ikke lagt Mærke til, at de Folk, som skulle lægge Ligningen, have nogen særlig Medlidenhed med den Slags Pengepugere, som ikke ville anstaffe ordentlige Redskaber til Driften, fordi de mene, at de derigjennem kunne samle Penge. Kort sagt, hele det ærede Medlems Argumentation imod Formuebeskatningen forekom mig saavel paa dette Punkt som helt igjennem at være bygget paa Misforstaaelser. Jeg har ondt ved at forstaa denne Argumentation ligesom ogsaa den Argumentation, at det var Skyld at straffe Børnene for Fædrenes Skyld. Det ser man jo saa tidt. Jeg kjender ikke den Sætning, som det ærede Medlem anførte, at Enhver kun skulde straffes for sin egen Skyld; den har ingen Steder hjemme. Det kan maaste være en rent juridisk Sætning, men ellers gjælder det i alle andre Forhold, at Børnene tidt maa lide for Forældrenes Misgjerninger, og naar Forældrene have tilneget sig en Formue paa bedragerisk Maade, saa ser jeg ikke noget Urigtigt i, at Arvingerne komme til at bøde deraf. Det kan vistnok ikke undgaa, ialtfald ikke i et Forhold som dette. Det ærede Medlems Opposition mod Formuebeskatningen forekom mig altsaa at være mindre velbegrunder. Jeg trøster mig til, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Sad) vil være en ivrig Forsvarer af dette Lovforslag, og jeg glæder mig til, at vi rimeligvis vilde faae Leilighed til at høre hans Argumentation for det, thi det er jo bekendt nok, at er der Nogen, som har hjulpet til, at netop et Skattelovforslag som dette er fremkommet, saa er det det ærede Medlem, som har været en af Veibryderne. Jeg vil ikke sige, at han er Lovens Bedstefader, men naar jeg tidligere paa Møder eller paa anden Maade har fremhævet, at den Ting vilde Venstre, at Venstre vilde have en personlig Kommuneskat, saa har det ærede Medlem altid sagt: Nei, det kunde Venstre slet ikke rose sig af, thi det var tværtimod ham og hans Meningsfæller, som vare Fædre til dette Lovforslag. Jeg skal ikke bestrive, at det er saaledes, men ialtfald maa jeg erindre om, at det ærede Medlem i 1872 var saa stærkt imod det Fornesbedste Lovforslag, som han ikke kunde bruge, netop af den Grund, at der deri saanedes en Formuebeskatning og en Hartkornsafløsning. Nu